Lietas Nr. 142310212
Lietas arhīva Nr. 104AA-0904-13

SPRIEDUMS

Rīgā,2013.gada 11.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese L.Šteinerte

tiesneši S.Gļazere un G.Stūris

rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar **/pers. B/, personas kods /personas kods/,** apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 3.maija spriedumu, un

konstatēja

2012.gada 8.maijā ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk tekstā arī –Iestāde) vecākais inspektors sastādījis K.Ķikuts administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. 109311441 par to, ka transportlīdzeklis *BMW*, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, bija novietots stāvēšanai Rīgā, pie Tomsona ielas 30. nama, neievērojot Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā – CSN) 130. punktu Par minēto pārkāpumu transporta līdzekļa vadītājam saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - Latvijas APK) 149.^{10}panta piektās daļas 1.punktu uzlikts administratīvais sods Ls 30,- (lietas 24.lapa).

Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A.Monahova 2012. gada 7. jūnijā lēmumu Nr.10/109311441/1291 (turpmāk tekstā – Lēmums), atstāts negrozīts lēmums par administratīvā pārkāpuma protokola- paziņojuma Nr.109311441 piemērošanu (lietas 15.-18.lapa).

/pers. B/Administratīvajā rajona tiesā iesniedza sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2012. gada 7. jūnijā lēmumu Nr.10/109311441/1291, lūdzot atcelt 2012.gada 8.maija Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes vecākais inspektora sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. 109311441 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Ar Administratīvās rajona tiesas 21013.gada 3.maija spriedumu /pers. B/ sūdzība noraidīta un Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2012. gada 7. jūnijā lēmums Nr.10/109311441/1291 atstāts negrozīts.

Administratīvā rajona tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secinājusi, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Tiesa konstatējusi, ka lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 1. punktā minēto administratīvo pārkāpumu, kas izpaudies kā CSN 130. punkta prasību neievērošana.

CSN 130. punktā ir noteikts, ka transportlīdzekļus atļauts apstādināt un novietot stāvēšanai vienā rindā paralēli brauktuves malai. Motociklus bez blakusvāģa, mopēdus un velosipēdus atļauts novietot stāvēšanai divās rindās.

Savukārt Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 1. punktā ir paredzēta atbildība par stāvēšanu otrajā rindā.

Tiesa norādījusi, ka, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 1. punktu, jāpierāda, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis ir stāvējis otrajā rindā.

Tiesa secinājusi, ka, pārbaudot lietā esošos pierādījumus – fotoattēlus, kuros fiksēts sūdzības iesniedzējam inkriminētais administratīvais pārkāpums, ir acīmredzams, ka sūdzības iesniedzēja automašīna ir bijusi novietota stāvēšanai otrajā rindā.

Tiesa norādījusi, ka sūdzības iesniedzēja argumentācija šajā sakarā neliecina par CSN izpratni un parāda vēlēšanos izvairīties no administratīvā soda jebkādiem līdzekļiem.

CSN 128. punkts noteic, ka transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, – brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos.

Tiesa konstatējusi, ka sūdzības iesniedzējs nav novietojis automašīnu brauktuves paplašinājumā, kas izveidots transportlīdzekļu stāvēšanai. Sūdzības iesniedzēja automašīna novietota paralēli šim paplašinājumam – pirmajai rindai, izveidojot otro rindu, un nav nekādas nozīmes tam, vai tieši blakus sūdzības iesniedzēja automašīnai atradās cits transportlīdzeklis. Tam nebūtu nekādas nozīmes arī tad, ja brauktuves paplašinājumā vispār neatrastos neviena cita automašīna.

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 1. punkta pārkāpums konstatēts un protokols sastādīts pamatoti.

Tiesa arī norādījusi, ka nepiekrīt lestādes paustajam viedoklim, ka Latvijas APK 21. panta piemērošana principiāli nav iespējama situācijās, ja pārkāpti apstāšanās vai stāvēšanas noteikumi un tiek sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums, transportlīdzekļa vadītājam neatrodoties pārkāpuma izdarīšanas vietā.

Tiesa norādījusi, ka Latvijas APK 21.panta pirmajā un otrajā daļā ir noteikts, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Vienlaikus tiesa norādījusi, ka lestādes viedoklis attiecībā par Latvijas APK 21. panta piemērošanas vispārīgiem nosacījumiem, kas atšķiras no tiesas iepriekš paustās nostājas, nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai. Tiesa var patstāvīgi izlemt, vai ir pamats Latvijas APK 21. panta piemērošanai.

Tiesa norādījusi, ka, lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu, ir jāpastāv īpašiem, no tipiskas ceļu satiksmes pārkāpuma situācijas atšķirīgiem apstākļiem. Izskatāmajā gadījumā tiesa tādus nav konstatējusi un uz tādiem arī nav norādījis sūdzības iesniedzējs.

Tiesa konstatējusi, ka Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas sankcija transportlīdzekļa vadītājam paredz fiksētu naudas soda apmēru Ls 30 apmērā, kāds arī piemērots sūdzības iesniedzējam. Likumdevējs par konkrēto pārkāpumu ir noteicis tikai vienu iespējamu soda veidu un apmēru.

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka sods sūdzības iesniedzējam ir piemērots normatīvā akta, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ietvaros saskaņā ar Latvijas APK 32. panta pirmajā daļā noteikto.

Tiesa norādījusi, ka sūdzības iesniedzēja paustais subjektīvais viedoklis par konkrētās sankcijas pārlieku lielo bardzību nav un nevar būt pamats soda nepiemērošanai pārkāpuma konstatēšanas gadījumā.

Par minēto spriedumu /pers. B/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka spriedumu uzskata par nepamatotu un pārsūdz to pilnā apjomā. Norāda, ka lietā nav strīda par to, ka 2012.gada 8.maijā viņš bija novietojis transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ stāvēšanai pie Tomsona ielas 30.nama. Lietā ir strīds par to, vai automašīna bija novietota vienā rindā paralēli ietves malai, vai arī tā bija novietota otrajā rindā, tas ir, starp viņa mašīnu un ietves malu vēl starpā atradās cita automašīna, kad viņa mašīna būtu atradusies otrajā rindā un līdz ar to ir pareizi kvalificēta automašīnas novietošana. No lietai pievienotajām fotogrāfijām ir redzams, ka starp viņa automašīnu un ietves apmali nav bijusi novietota neviena cita automašīna, tātad policija nav vērtējusi to, ka iespējamais pārkāpums nav ticis izdarīts, tas ir, protokolā ir norādīts, ka savu automašīnu ir novietojis otrajā rindā, taču automašīnas novietošana otrajā rindā būtu tajā gadījumā, ja viņa automašīna būtu novietota līdzās citai automašīnai, kurai līdz ar to būtu liegta iespēja izbraukt. Sods viņam ticis uzlikts saskaņā ar Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 1.punktu, kas, savukārt, nosaka sodu par automašīnas novietošanu otrajā rindā. Tātad, konkrētajā gadījumā automašīnas novietošana otrajā rindā būtu tādā gadījumā, ja starp viņa automašīnu un ietves malu, paralēli būtu novietota vēl viena automašīna. Kā tas redzams no protokolam un lietai pievienotajām fotogrāfijām, viņš savu automašīnu novietojis netālu no ietves norobežojošās apmales, ne cieši klāt, bet apmēram l metru attālumā, netraucējot citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Starp automašīnas sānu daļu un ietves norobežojošo apmali nebija nevienas citas automašīnas, līdz ar to arī viņa automašīna nebija novietota "otrajā rindā". Tiesa spriedumā, motīvu daļā arī ir nepareizi secinājusi, ka tiesas ieskatā arī automašīna ir tikusi novietota otrajā rindā. Konkrētajā gadījumā savu automašīnu novietojis tā, lai netraucētu citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, tas ir konstatējams arī no lietai pievienotajām fotogrāfijām. Pie tam, inspektors, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, nav vērtējis to, ka iespējamā pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija samazināta satiksmes intensitāte, ir diennakts gaišais laiks, asfaltbetona ceļa segums bija sauss, redzamība skaidra. Ir tikušas ievērotas CSN 10.punktā noteiktās prasības. Pieņemot lēmumu, nav ņemti vēra tie apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu un kuri noteikti Latvijas APK 33.pantā. Arī tiesa šos faktus nav ņēmusi vērā, pieņemto spriedumu. Uzskata, ka viņa rīcība ir kvalificējams kā maznozīmīgs pārkāpums. Tādējādi Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes vecākais inspektors Valsts amatpersona nepamatoti iespējamo administratīvo pārkāpumu nav atzinis par maznozīmīgu, atbilstoši Latvijas APK 21.pantam. Arī tiesa, vērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopumā, arī nav uzskatījusi par nepieciešamu atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu. Jāņem vērā, ka konkrētajā gadījumā netraucēja citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Pie tam, policijas amatpersonu rīcība šajā gadījumā, nebija vērsta uz Ceļu satiksmes likumā 2. pantā noteikto mērķu sasniegšanu. Administratīvā pārkāpuma protokolā ir jānorāda tāda likuma norma, atbilstoši kurai ir uzliekams sods un kas atbilst izdarītā pārkāpuma raksturam un smagumam. Konkrētajā gadījumā administratīvā pārkāpuma protokols ir izrakstīts, pamatojoties uz Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 1.punktu. RPP CPP darbiniekam bija pamats konstatēt CSN 130.punkta pārkāpumu, kā arī piemērot naudas sodu saskaņā ar Latvijas APK 149.^{10}panta ceturtās daļas 3.punktu. Tātad, gan lestāde pati, gan arī tiesa ir konstatējusi, ka administratīvā pārkāpuma protokols paredz viņam uzlikt sodu par tādu pārkāpumu, kādu viņš nav izdarījis. Līdz ar to nav administratīvā pārkāpuma par automašīnas novietošanu otrajā rindā un attiecīgi nav pārkāpts Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 1.punkts. Administratīvā pārkāpuma protokols ir pamatots ar

lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu tiesību normu, ko atzīst arī protokola sastādītāja lestāde. Pamatojoties uz iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka konkrētajā lietā nav konstatējams Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 1.punktā definētais administratīvā pārkāpuma sastāvs, tādējādi nav pamata viņa saukšanai pie administratīvās atbildības saskaņā minēto normu. Pamatojas uz Latvijas APK 9.panta pirmo daļu, 239.panta 1.punktu,izskatot administratīvā pārkāpuma lietu jānoskaidro, vai lietā ir iegūti pietiekami pierādījumi, kas apstiprina administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto un dod pamatu secināt, ka konkrētā persona ir izdarījusi Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas I .punktā paredzēto pārkāpumu. Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc iepriekš minētas normas, nepieciešams konstatēt atbilstošu administratīvā pārkāpuma sastāvu. Viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana.

Lūdz atcelt Administratīvās rajona tiesas 2013,gada 3.maija spriedumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 3.maija sprieduma motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama. Proti, Administratīvā rajona tiesa, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzinusi, ka Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A.Monahova 2012. gada 7. jūnijā lēmums Nr.10/109311441/1291 ir tiesisks un pamatots. Līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22}panta pirmo daļu, 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam, sprieduma motivācijai un izvērstāks argumentu izklāsts apelācijas instances tiesas spriedumā nav nepieciešams.

Apelācijas instances tiesa nekonstatē, ka pirmās instances tiesa būtu pieļāvusi Latvijas APK normu pārkāpumu, tiesa ir pilnībā novērtējusi visus lietas apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, sūdzības iesniedzējs nav norādījis, kā arī nav apstrīdējis pārkāpuma izdarīšanas faktu pēc būtības.

Pirmās instances tiesas spriedumā jau ir dots vērtējums /pers. B/ argumentiem, par ko viņš norāda apelācijas sūdzībā, ir izvērtējusi, kāpēc nav pamata atzīt /pers. B/ pārkāpumu par maznozīmīgu, šim vērtējumam pilnīgi pievienojas apelācijas instances tiesa, nesaskatot pamatu tos pārvērtēt.

Fakts, ka apelācijas iesniedzējs pauž atšķirīgu viedokli, vērtējot pierādījumus, pēc saviem ieskatiem interpretē likuma normas un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu lietā taisīt Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2013.gada 3.maija sprieduma atceļošu spriedumu.

Izvērtējot lietā esošās fotogrāfijas, apelācijas instances tiesa konstatē, ka uz tām acīmredzams, ka /pers. B/ automašīna ir novietota stāvēšanai otrajā rindā, un nav nekādas nozīmes, ka /pers. B/ automašīnai blakus neatrodas cits transporta līdzeklis, /pers. B/ automašīna novietota paralēli pirmajai rindai, izveidojot otro rindu.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, sūdzības iesniedzējs nav norādījis.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs nav ievērojis CSN 130.punkta prasības, tādējādi izdarot Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 1.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Ievērojot iepriekš izklāstīto, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un atstājams negrozīts, bet /pers. B/ apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Pamatojoties uz Latvijas APK 289^{21}.pantu, 289^{22}.pantu, 289^{12}.panta otrās daļas 1.punktu, tiesu kolēģija

nosprieda:

Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 3.maija spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese L.Šteinerte

Tiesneši S.Gļazere